

Arrest

nr. 191 762 van 8 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 24 april 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 juli 2017.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

2. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat de bestreden beslissingen genomen zijn op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet.

Bij koninklijk besluit tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst van 3 augustus 2016, werd Bosnië-Herzegovina aangewezen als veilig land van herkomst.

3. Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet belet verzoekers niet om aan te tonen dat er, wat hen betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Het is in casu duidelijk dat verzoekers afkomstig zijn van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, zijnde Bosnië-Herzegovina, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Het is aan verzoeker om duidelijke en substantiële redenen aan te tonen dat ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. De bewijslast in casu rust derhalve op verzoekers.

4. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekers niet blijkt dat er, wat hen betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het uiten van blote beweringen, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerleggen noch ontkrachten.

In de mate verzoekers voorhouden dat hun asielaanvraag in overweging had moeten zijn genomen gelet op hun lange verhoren, kunnen zij geenszins worden gevolgd. Er is geen enkele wettelijke bepaling of beginsel voorhanden die de commissaris-generaal oplegt een asielaanvraag in overweging te nemen indien de verzoeker in kwestie meerdere malen wordt gehoord dan wel lang wordt gehoord.

Verzoekers beperken er zich voorts toe op zeer algemene wijze te stellen dat de Roma in Macedonië gediscrimineerd worden, zonder deze informatie verder op hun concrete situatie te betrekken. Zij tonen hiermee evenmin aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die het bestaan van discriminatie op zich niet ontkent, zich gesteund heeft, onjuist zou zijn of dat ze ermee strijdig is.

Bovendien maken verzoekers niet aannemelijk dat zij ten gevolge van hun etnische origine in Bosnië het slachtoffer zijn geweest van discriminatie.

Ten eerste tonen zij niet aan dat zij ten gevolge van hun etnische origine geen of onvoldoende toegang hadden of zouden kunnen krijgen tot medische zorgverlening in Bosnië. Zo blijkt uit verzoekers hun verklaringen dat verzoekster niet van alle medische hulpverlening kon genieten omdat zij over onvoldoende financiële middelen beschikte om haar verzorging/behandeling te bekostigen noch om een ziekteverzekering aan te vragen. Voorts wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoekster bij momenten kon rekenen op kosteloze medische bijstand.

Ook wat betreft de feiten van politiegeweld, problemen met de politie omwille van zwartwerk en de moeilijke economische situatie waarin zij leefden die zij aanhalen om hun beweringen van discriminatie te staven, maken verzoekers niet aannemelijk het slachtoffer te zijn geweest of te kunnen worden van discriminatie op basis van hun etnische origine. Zo blijkt uit hun verklaringen dat verzoekers niet over de vereiste vergunning beschikten om op de markt spullen te verkopen omdat zij deze niet konden betalen. Het optreden van de politie, zoals in de bestreden beslissing wordt opgemerkt, dient dan ook gekaderd worden in de strijd tegen zwartwerk.

De in hun verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat zij geen baan kunnen krijgen, niet omwille van economische redenen, maar omdat zij gediscrimineerd worden, is geenszins ernstig te noemen. Verzoekers verklaarden immers nooit werk te hebben gezocht (gehoor verzoekster van 10 maart 2017, 21; gehoor verzoeker van 10 maart 2017, 17).

Waar verzoekers de verouderde bronnen van verweerder aankaart, stelt verweerder in zijn verweernota samen met verzoekers vast dat de NGO "Helsinki Committee for Human Rights in Bosnia and

Herzegovina” inderdaad niet meer actief is, maar wijst er op dat de overkoepelende organisatie, de “Norwegian Helsinki Committee”, nog steeds actief is in Bosnië-Herzegovina (zie stuk 1 in bijlage bij de verweernota). De organisatie “Association Vasa Prava BiH”, die eveneens in de COI “Bosnië en Herzegovina: Beschermingsmogelijkheden” van 28 juni 2013 wordt besproken, is eveneens nog steeds actief in het land (zie stuk 2 in bijlage). Naar deze organisatie, die actief is op vlak van onder andere juridische bijstand aan Roma, wordt ook verwezen in de “Subject related briefing: Bosnië-Roma” (aanwezig in de map Landeninformatie in het administratief dossier).

6. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekers redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Bosnië-Herzegovina.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 5 juli 2017, voeren verzoekende partij aan dat de discriminatie van Roma in Bosnië gekend is. Zij stellen dat zij eigenlijk afkomstig zijn van Kosovo en geen aanknopng hebben met Bosnië, andere dan hun nationaliteit. Verzoekende partijen wijzen er op dat zij 6 uur werden gehoord zodat hun zaak ten gronde diende behandeld te worden, wat niet het geval is aangezien een beslissing van weigering in overwegingname werd genomen. Verzoekende partijen wijzen er op dat zij nood hebben aan verzorging en dat zij deze niet kunnen krijgen omwille van hun origine.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die afbreuk doen aan de in de beschikking van 5 juli 2017 opgenomen grond. Verzoekende partijen beperken zich immers louter tot het herhalen van de middelen in hun verzoekschrift, zonder dat zij daadwerkelijk hun opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleren. De Raad ziet niet in op welke wijze het louter herhalen van eerder aangehaalde argumenten waarover de Raad zich reeds in voornoemde beschikking heeft gebogen, plots zou leiden tot een andere beslissing. Dient te worden hernomen dat verzoekers zich er louter toe beperkten op zeer algemene wijze te stellen dat de Roma in Bosnië gediscrimineerd worden, zonder deze algemene stelling verder op hun concrete situatie te betrekken. Zij tonen hiermee evenmin aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die het bestaan van achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting op zich niet ontkent, zich gesteund heeft, onjuist zou zijn of dat

ze ermee strijdig is. De Raad wijst er op dat om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van die aard dienen te zijn dat ze een toestand voor gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dit is wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast en de staat niet wil of niet kan beschermen. Verzoekende partijen tonen echter niet aan zich in een dergelijke situatie te bevinden. In de bestreden beslissingen wordt als volgt gemotiveerd: *“U heeft geenszins aannemelijk gemaakt in Bosnië ten gevolge van uw etnische origine het slachtoffer te zijn geweest van discriminatie.*

Wat dit betreft dient allereerst gewezen te worden op een ernstige tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen. Zo gaf u op de Dienst Vreemdelingenzaken aan zich nooit ten gevolge van uw Roma-origine gediscrimineerd gevoeld te hebben. U stelde expliciet zich enkel wegens uw gebrek aan financiële middelen gediscrimineerd gevoeld te hebben (CGVS vragenlijst, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.5). U stelde bovendien geen noemenswaardige problemen gekend te hebben met de autoriteiten (CGVS vragenlijst, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.5 en vraag 7a). Op het Commissariaat-generaal schetste u evenwel het beeld veelvuldig gediscrimineerd te zijn geweest ten gevolge van uw etnie. Met deze fundamentele tegenstrijdigheid geconfronteerd, repliceerde u aanvankelijk dat u voor DVZ zo veel vragen niet waren gesteld, om vervolgens te stellen dat u niet weet wat discriminatie is (CGVS 2, p.20). Dit kan echter niet als een afdoende uitleg worden beschouwd. Uw verklaringen, zoals u die op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd, werden u immers voorgelezen en door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ondertekend. Op het Commissariaat-generaal erkende u bovendien dat het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen en verklaarde u alle vragen goed begrepen te hebben (CGVS 1, p.2).

Verder dient wat betreft uw beweringen aangaande de gebrekkige toegang tot de gezondheidszorg (waarbij uw zoon toevoegde dat u vier jaar geleden één keer bij de arm vastgenomen en buitengezet werd uit een ziekenhuis, CGVS 2 F(...), p.11) opgemerkt te worden dat u niet van alle medische hulpverlening kon genieten omdat u niet in het bezit was van een ziekteverzekering en omdat u over onvoldoende financiële middelen beschikte om uw verzorging/behandeling te bekostigen, noch om een ziekteverzekering aan te vragen (CGVS 1, p.9-11 en CGVS 2, p.6-7). U kon bovendien bij momenten rekenen op kosteloze medische bijstand. Zo werd u naar aanleiding van problemen aan uw nieren kosteloos onderzocht en kreeg u gratis medicatie (CGVS 2, p.8). U bent ook tevreden over de zorgen die u toegediend kreeg naar aanleiding van uw nierproblemen (CGVS 1, p.10) en de arts die u hielp met uw nierproblemen weigerde nooit om u te behandelen (CGVS 2, p.9). Voor uw hartproblemen werd u gedurende tien dagen opgenomen in het ziekenhuis waar u tal van onderzoeken onderging. U kreeg er te horen dat u een operatie nodig had, maar dat u hiertoe een ziekteverzekering of geld nodig had (CGVS 2, p.7). U wierp op dat u soms één tot twee uren in de wachtzaal diende te wachten alvorens u een arts kon raadplegen (CGVS 2, p.9). Dergelijk wachten kan evenwel geenszins beschouwd worden als een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U klaagde verder aan dat uw bloeddruk niet werd onderzocht wanneer ambulanciers naar u toe kwamen (CGVS 2, p.17). U beweerde evenwel ook dat ambulanciers u twee keer meenamen naar het ziekenhuis en dat ze u in andere gevallen wel onderzochten en medicatie gaven (CGVS 2, p.17). U werpt wat betreft uw gezondheidsproblemen tot slot op dat u toch vermoord zou worden als u in Bosnië een operatie zou ondergaan (CGVS 1, p.10). U verwijst hierbij naar het overlijden van uw echtgenoot en van uw neef nadat beiden geopereerd waren (CGVS 1, p.10). U stelt dat bij uw echtgenoot een punctie werd genomen zonder dat de artsen hiertoe de toestemming hadden (CGVS 1, p.11). Gelet op uw verklaring dat uw man aan verschillende aandoeningen leed (CGVS 2, p.11) kan uit zijn overlijden geenszins zonder meer enig kwaad opzet van de artsen afgeleid worden. U brengt ook geen concrete elementen aan om dergelijk kwaad opzet te staven (CGVS 2, p.11). Uit het feit dat uw neef een maand na zijn hartoperatie overleden is kan, gelet op de complexiteit van medische aandoeningen, evenmin zondermeer dergelijk kwaad opzet afgeleid worden. Ook hier brengt u geen concrete elementen aan om uw beweringen hieromtrent te staven (CGVS 2, p.11). Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen kan er aldus geenszins gesteld worden dat u ten gevolge van uw etnische origine geen of onvoldoende toegang had/zou kunnen krijgen tot medische zorgverlening in Bosnië.

Volledigheidshalve kan vermeld worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria uit de Vluchtelingenconventie, noch met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de problemen met de Bosnische autoriteiten op de markt dient vooreerst opgemerkt te worden dat u en uw zoon op de markt spullen verkochten zonder dat jullie hiertoe de vereiste vergunning hadden (CGVS 1, p.11-12 en CGVS 2, p.13). U bezat dergelijke vergunning niet omdat u

deze niet kon betalen (CGVS 1, p.12 en CGVS 2, p.12). Uw zoon beaamt dat jullie de vergunning zouden gekregen hebben indien jullie hiertoe betaald hadden (CGVS 2 zoon, p.12). Het optreden van de politie (u werd van de markt verjaagd waarbij uw spullen u werden afgenomen en vernietigd; CGVS 1, p.9 en p.12 en CGVS 2, p.13) dient dan ook gekaderd te worden in de strijd tegen zwartwerk en kan geenszins zonder meer beschouwd worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de beweerde aanval van de politie op uw zoon (CGVS 1, p. 13 en CGVS 2, p.15-16) dient opgemerkt te worden dat de politie slechts 1 keer geweld heeft gebruikt tegen u en uw zoon (CGVS 2, p.16). Dergelijk incidenteel machtsmisbruik is onvoldoende om te besluiten tot een systematische vervolging of ernstige schade vanwege de autoriteiten, te meer daar uit uw verklaringen tevens blijkt dat uw zoon bij momenten wel mocht doorwerken wanneer hij betrapt werd op het verkopen zonder de nodige vergunning hiertoe (CGVS 2, p.17). Wat betreft de eenmalige gewelddadige confrontatie met de politie, moet bovendien nog vastgesteld worden dat noch u, noch uw zoon hiervoor ooit klacht heeft ingediend (CGVS 1, p.13 en CGVS 2 zoon, p.14). U stelde dat u al genoeg verdriet had en u vreesde wraakacties (CGVS 1, p.13). Dergelijke verklaring is ontoereikend. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Uw zoon opperde geen klacht ingediend te hebben omdat niemand hem zou geloven (CGVS 2 zoon, p.15). Hij baseert deze bewering op een vroegere confrontatie tussen hem en de politie. De politie dacht toen dat uw zoon aan het stelen was, terwijl hij gewoon spullen uit een container aan het halen was. Na controle liet de politie uw zoon met rust en kon hij verder doen (CGVS 2 zoon, p.15). Dergelijke confrontatie kan aldus geenszins gelden als een geldige uitleg voor het wantrouwen van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd.

Voorts haalde u nog de moeilijke economische situatie aan waarin uw gezin zich bevindt. U woont in een leegstaande barak en indien de eigenaar terug zou komen zou deze u hieruit kunnen zetten (CGVS 1, p.3). U verklaarde evenwel reeds een huis gehuurd te hebben toen uw man nog leefde, en opnieuw een huis te kunnen huren, indien u de financiële middelen had (CGVS 2, p.21). Er dient te worden opgemerkt dat dergelijke problemen louter van economische aard zijn en niet ressorteren onder de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U haalde tevens aan geen inkomen, geld of job te hebben (CGVS 1, p.9). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u aangaf nooit geprobeerd te hebben een job te zoeken en nooit te zijn ingeschreven geweest bij een arbeidsbureau. U verklaarde geen werk te zoeken omdat werk eerder aan kennissen of familie wordt geven. U bracht evenwel geen concrete elementen aan om deze bewering te staven (CGVS 2, p.21). Uw zoon verklaarde eveneens nooit naar werk te hebben gezocht, dit aangezien hij niet kan lezen of schrijven (CGVS 2 F.(...), p.17). Hij verklaarde dat hij, voor jobs waarvoor hij niet moet kunnen lezen of schrijven, niet zou worden aangenomen omdat hij Roma is (CGVS 2 F.(...), p.18). Gevraagd waarom hij dit dacht kon hij enkel zeggen dat hij weet hoe de mensen in Bosnië zijn (CGVS 2 F.(...), p.18). Ook hij bracht geen elementen aan om deze stelling te staven (CGVS 2 F.(...), p.18). Het geheel aan voorgaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat u geenszins aannemelijk maakte het slachtoffer te zijn geweest/zou kunnen worden van discriminatie op basis van uw etnische origine."

Verzoekende partijen geven geen concreet antwoord op de motieven van de bestreden beslissing.

Zo verzoekers ter terechtzitting nogmaals aanhalen dat zij zes uur werden gehoord waardoor hun asielaanvraag ten gronde had moeten onderzocht worden, herneemt de Raad ook hier dat er geen enkele wettelijke bepaling of beginsel voorhanden is die de commissaris-generaal oplegt een asielaanvraag in overweging te nemen indien de verzoeker in kwestie meerdere malen wordt gehoord dan wel lang wordt gehoord.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partijen redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Bosnië-Herzegovina.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS